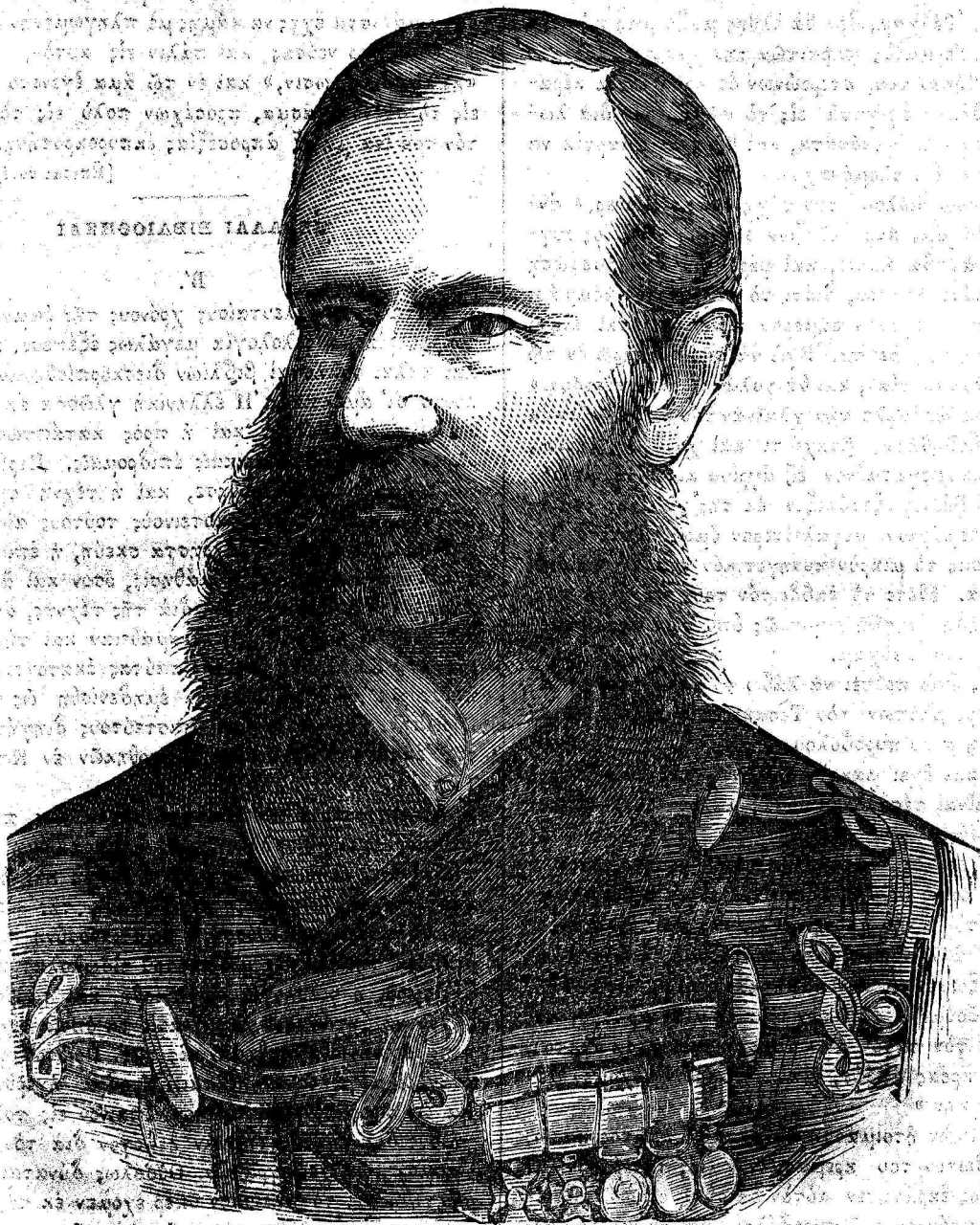

βιβλιοθήκαι τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων ἐσχηματίσθησαν. Ἐν ταῖς πρώταις μοναστηριακαῖς βιβλιοθήκαις ἡ Ἀγγλία κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν, πρωτεύουσης μεταξὺ τούτων τῆς τῆς Κανταβρυγίας. Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ἦτο οὐ μόνον πλούσια εἰς θεολογικά ἔργα, ἀλλὰ καὶ εἰς συγγράμματα Ἀγγλῶν χρονογράφων καὶ εἰς τὴν

λαϊκῶν βιβλίων εὐρηται ἑνταῦθα» (ἐν Ἀγγλίᾳ). Ἡ πρὸς τὰ βιβλία διάθεσις ὅμως κατέστη γενικὴ, καὶ εὐπαιδευτοὶ ἄνδρες συνήγαγον τὰς συλλογὰς αἱτίνες ἐφήμισαν τὴν Ῥώμην, τὴν Φλωρεντίαν, τὴν Νεάπολιν, τὴν Ἑνετίαν, τὴν Βιέννην καὶ τοὺς Παρισίους. Πολὺ πρὸ τούτου — κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς 15 ἑκατονταετη-

Ὁ Στρατηγὸς ROBERTS

γαλλικὴν φιλολογίαν. Ὁ Ἀλκουίνος, γράφων εἰς τὸν Κάρολον τὸν μέγαν, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῇ πάλιν τὴν Ἀγγλίαν ἕνεκα τῶν «πολλῶν αὐτῆς βιβλίων, ἅτινα ἐσπάνιον τόσον ἐν Γαλλίᾳ.» Ὁ Ἑρasmus λέγει· «Εἶναι θαυμαστὸν ὅπως θησαυρὸς πα-

ρίδας — Κάρολος ὁ μέγας ἰδρύσει βιβλιοθήκην ἐν Λυῶν, ἡ δὲ βιβλιοθήκη τῆς Ὁξωνίας ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ Ρίχαρδου Βούρη, ἐπισκόπου τοῦ Durham.

Ἐπὶ πόσον ὁ σχηματισμὸς τῶν μεγάλων τούτων βιβλιοθηκῶν ὤθησε τὴν ἐφεύρεσιν τῆς τυπογραφίας